

Trollové

- Troll je bájná severská bytost. Je znám svou přírodní magií a odporem k lidem. Žije v jeskyni anebo pod zemí, kde stráží její poklady. Většinou se vyskytuje na nebezpečných místech, jako jsou hluboké lesy či vysoké hory, a výjimečně ho můžeme najít i u moře.
- Troll může být zlý, ale i hodný. Může škodit, ale i pomáhat. Lidé věří, že velké kameny, kterých je ve Švédsku (a zejména ve Smålandu) docela dost, jsou trollové, jichž se dotkl paprsek slunce a oni zkameněli. Těmto kamenům se říká *trollsten* / trollí kámen. Lidé se jim raději vyhýbají, protože věří, že by třeba mohli zabloudit anebo by se jim stalo nějaké jiné neštěstí.

V lese...

Smålandské lesy jsou hluboké, voňavé a plné borůvčí. Měkký mech láká, aby se do něj člověk položil. Vypadá jako obrovská zelená pohovka. Emma jde cestou necestou, kouká chvíli do země, chvíli na oblohu a občas kopne do nějakého toho kamínku. Když zahlédne tu zelenou kouzelnou lesní mechovou pohovku, neodolá a už se v ní protahuje. Zavře oči a v duchu se přenesse do Stockholmu.

Co by teď asi dělala?

Nejspíš by koukala na *Barnkanal* / Dětskou televizní stanici. Opakovali by určitě ranní vysílání programu *Sommarlov*/Prázdniny. Přesně takhle hezky by se válela na gauči v obývacím. V jedné ruce dálkáč, v druhé mobil a psala by si s Åsou, svojí nejlepší kamarádkou. A pak by si večer zavolaly a probraly by, co všechno zajímavého se za ten den stalo. Mamka by k večeři objednala třeba suši (samozřejmě že vegetariánský) a jedly by je hůlkama. Pak by se koukalo na nějaký film v telce, baštil by se popkorn... Júúúú...!

Otevře oči. Skrze stromy krásně svítí sluníčko. Jé, to vypadá jako nějaký designový lustr! Hezky! Toho jsem si nikdy nevšimla.

Je tu krásně ticho. Jé, a slyším nějaký ptáčky. Emma se přetočí na bok a kouká okolo sebe. Táhle prolítla *trollslända*/vážka. Ta je ale krásná... tyrkysová!

A táhle jsou brusinky. A brzo už dozrajou *blåbär*/borůvky. Tady to tak hezky voní. Emma vdechuje vůně lesa.

Maliny! Sakra, já na ně úplně zapomněla! Emma vyskočí a vyráží na lov malin. Doběhne na lesní cestičku a přemýšlí, kudy se dát. Ale co, půjde třeba tady po téhle pěšince. Ta přece taky někam vede, a jestli tam jsou maliny nebo ne, je přece fuk. Jde lesní pěšinkou a začne si prozpěvovat. Ale co to? Tohle není žádný hip hop ani pop. Ona si zpívá lidovku? Že by na ni měl venkov takový vliv?

*Spelmannen drog fiol'n ur lådan.
Och lyfte stråken högt mot söndagssolens kula.
Då blev det fart på Horgafolket.
De glömde Gud och hela världen.*

*Muzikant vyndal housle z pouzdra
a smyčcem míří k nedělnímu tomu slunci.
Do lidí jako kdyby střelil,
bůh zmizel ve víru tance.*

Emma dozpívávala a rozhlíží se po lese. Maliny... hmmm... jak vlastně vypadá ta rostlina, na které rostou? Maliny zná jenom ze supermarketu, balené v plastové krabičce. Pokud si dobře pamatuje, tak jsou to asi keře, takže rozhodně nemá smysl se plazit po zemi.

Najednou v křoví něco zapraská. Emma se lekne a vyjekne. Okolo ní si to profrčí rodinka zajíců. Uff, to jsem se ale lekla. Vždyť je to jenom *hare*/zajíc, zasměje se.

Emma jde dál. Vzpomněla si, jak jednou, to jí bylo asi 5 let, byla s tatínkem Björnem na procházce v lese a z křoví na ni bafnul *älg*/los. Tenkrát úplně ztuhla hrůzou, když se před ní objevila ta obrovská hnědá hlava s paroží jako hrad. Koukala vyděšeně do těch krásných hnědých očí a úplně zapoměla dýchat. Když tatínek viděl, co se děje, zahalekal, zatleskal rukama a los odběhl. Pak vzal hned Emmu rychle do náruče. Klepala se jako osika, začala brečet na plné kolo, a dokonce se hrůzou i počůrala. Dodnes se za to pekelně stydí.

To dnešní setkání se zaječí rodinkou jí trochu připomnělo, že se vlastně vždycky v lese bála, když byla sama. Táta tu není, kdo ji teda případně zachrání?

Aby překonala strach, začala si znovu něco prozpěvovat a pískat. Jé, ale ten mech tady vypadá taky moc útulně... měkoučce... tenhle je jako sametová sedačka v kině. Že by si zase na chvilku

odpočinula? Stejně po lese courá už pěkně dlouho a nikde ani malililinkatá malina! A ten kámen tady u pařezu vypadá moc příjemně. Krásně vyhrátý.

Aspoň že to sluníčko v lese nepraží, jenom těší. Je tu příjemnej chládeček a klid. Nikdo nevtrovuje, nikdo neprudí, zkrátka cajk... Emma se usadí a opře o ten příjemný kámen. Ááááh, po-ho-daaaa...

Ale co to? Kámen najednou vykvikne a pohne se. Emma se lekne, zaječí a kámen mizí. Je celá vyděšená. Co-co-co to bylo??? Vždyť ten kámen utek??? Tady ve Smálandu běhají po lese kameny???

Najednou na Emmu někdo zezadu bafne. Je to prapodivné stvoření. Oblečené jako strašák do zelí a teď v létě má na sobě něco jako kožich a děravý pletený svetr?!

„Boj se boj, jsem strašný troll!!!“ huhlá ta podivná bytost.

Emma se z počátku lekne a je trošku vyděšená, ale čím déle se jí to stvoření pokouší strašit, tím více jí to začíná bavit.

„Boj se boj, jsem strašný troll! Drzý tvore, huhuhu, strčím tě do... ehm... eeee... batohu! A odnesu se, teda tě! Boj se boj, jsem strašný troll!!!“

Teď už se Emma chechtá na plné kolo: „Hahaha, ono se ti to rýmuje. To je dobrý. Tys mě hepnul.“

To strašící stvoření se zarazí a překvapeně se na Emmu podívá. „Ty se mě nebojíš?“

„Proč bych se tě měla jako bát? Jsi normální cvok a takových tady na venkově běhá spousta.“

Podivná bytůstka se nepřestává divit. „Ono je nás tu víc?“

„No, jasně,“ opáčí Emma. „Všude, kam se podíváš, je to tu samej cvok.“

CVOK? Tak tohle slovo to stvoření zřejmě v životě neslyšelo.

„Co to je cvok?“

Emma se náramně baví.

„Ty jseš cvok.“

Legrační stvoření stále nic nechápe.

„Aha, cvok asi znamená troll.“

Ty kráááááso, ten má ale dlouhý vedení!!!

„Ne, cvok je cvok, blázen, mešuge. Trollové jsou jenom v pohádkách.“

Vyhastrošená bytůstka se zarazí. „Ale já jsem troll.“

Emma je v šoku. Jak jako troll? To přece nejde! „Troll? Jako fakt, jo?“

Pozorně si stvoření prohlíží. Starej děravej svetr plnej šišek a mechu, roztrhaný kalhoty, čepici s kšiltem naraženou až k nosu...

„Živej? Vopravdovej?“

„No, mrtvej bych se tady s tebou asi nebavil, co?!“ uchechtne se troll.

Emma tomu pořád nemůže uvěřit. Tyyy brďo, ty ušiška... jako plachťáky! A co mu to tady kouká? To mě podrž, to je přece ocásek?!!! Von je to snad fakt troll??? Ema se snaží nedat najevo své totální překvapení.

„A co tu děláš?“

Trollí kluk kouká stydlivě do země. „Se tu učím. Já jsem totiž tak trošku propad u trollích závěrečných zkoušek.“

Tak tomu Emma rozumí. Má totiž starší kamarádku Johanu, ta chodí do osmičky a tam už se dávají známky a nejen doporučení, že se máš víc učit. Johana jí vždycky líčí, jaké to je, když se klepeš, jestli z písemky dostaneš jedničku, nebo pětku, a nejen slovní ohodnocení nebo počet bodů jako Emma, která po prázdninách půjde do šesté třídy. Abyste tomu rozuměli, ve Švédsku je totiž nejhorší známka jednička a nejlepší pětka a známky se dostávají až od osmé třídy. Do osmičky žák dostává jen dopis pro rodiče, ve kterém je shrnuto, co mu jde a nejde, a doporučení, jak to zlepšit. Emma má ještě dva roky klid, ale pak to začne. Zkoušky ve škole, testy, písemky, závěrečky, brrrrr...

Proto se s pochopením ptá trollího kluka:

„A z čeho jsi propad? Z matiky, vid’?“

Troll se cítí dotčeně.

„Ne, z etiky teda rozhodně ne. Z trollí etiky, společenského chování trollího druhu, mám náhodou ty nejlepší známky! Víím, jak vybafnout, jak strašit, jak nezdravit, jak se mračit, jak uhranout, jak dupat,